

Agga Niclasen
meining@meyl.fo

TÍÐARGREIN

License to hug

– hví nú eisini Tórshavnar kommuna misnýtir børn!

Fyrr var vanligt at siga, at tað tók eina bygd at uppala eitt barn. Men skjótt sleppa bert statsgóðkendir einstaklingar at uppala eitt barn

Presiss sum við “Í menniskjum góður tokki” byrjaði KRIS sum vælgerandi og fríviligt arbeiði, fyri síðani at professionalisera tað. Har vóru nakrir altruistar at byrja við; Leif Erik Niclasen teirra millum, ið veruliga meintu tað, og ikki lögdu navn til hvørja ætlaða góðgerð.

Eg segði fyri langari tíð síðani, at fyri hasi, ið kapraðu Hjálpin, og hervið trúliga mannvinarligt og ósjálvsøkið arbeiði, ella profileraðu sítt arbeiði fyri misbrúkt børn hjá KRIS, snúði hetta seg aldri um at hjálpa neyðstøddum ella misbrúktum, men sær sjálvum.

Svenska poppdullan, Amy Diamond, sang tað so sera sosialdemokratiskt, tá ið hon beinrakið spurdi: Whats In It For Me?

Ikki tí, hetta er so eisini tað, tú mást rokna við sum partur og produkt av einum eg-istiskum vælferðarstati. At síggja til er terapeutstaturin hjá Javnaðarflokkinum solidariskur, ósjálvsøkin og maktfrágevandi, men í veruleikanum ósolidariskur, sjálvsøkin og makttakandi.

Herið hevur tú upprunan til og endamálið við KRIS, júst sum við “Í menniskjum góður tokki”: at koma á figgjarlógina, so at vanligi borgarin verður tvingaður at upphalda og betala øðrum lön, so at hesi kunnu hjálpa onkrum heilt øðrum, sum vit kanska kortini ætlaðu at hjálpa — men tá, tí vit høvdu hug til tað. (Annars ber jú altíð til at vísa til Almennastovuna og teirra heilt serligu kombinasjón av universalhjálpi og “hjálpi eftir tørvi”, ið oftari enn ikki er heldur perverterað.)

Og tað er útfrá hesum tilverustøði,

við hesum motivi, at KRIS hevur fingið inter-dott-komm-býtt Facebookarar og tessvegna, Tórshavnar kommunu í álvara við uppá sína “barnaváttanar-dillu”, ið best og bert kann lýsast sum ein ættarliðs-oyðileggjandi kampanja, har myndugleikar skulu “barnakanna vaks-in”.

Ein kampanja, sum slettis ikki tænar okkara børnum, ger tey tryggari ella fær tey at fola seg tryggari, men hinvegin er ein latur feel-good politikkur, ið samanumtikið fer at volda falska trygd.

Uppskotið merkir í stórum brotum, at tað verður ein lógarfest skylda hjá øllum vaksnum, ið hava við børn at gera, at “lata seg kanna”. Um tú ikki gert tað, verður tú stemplaður “kriminellur”. Tað er ikki tað, at eg eri “handan illgruna”, at eg eri ímóti hesi demokratisku ótoleransu. Tað einasta, eg sigi, er at ein og hvør skipan, ið fer við øllum borgarum sum javnt illgrunasamir, er í vanda fyri at marginalisera vanligt skynsemi og persónligt instinkt — “áh, hon hevur handa pappirslepan, so tað kann ikki passa.”

Logikkurin sýnist vera, at av tí at tað er sera trupult at uppdaga ein pedofil, loysa vit problemid við at staðfesta, hvør ikki er pedofil. Hetta er tað sama sum at ásanna, at tað er ov møtimikið at finna hasar tíggju reyðu smásteinarnar á eini gevaldigari strand við ljósum smásteinum, og tí konkludera, at tað vildi verið nemmari at funnið allar teir hundrad túsund ljósu ístaðin. Tað er bara tað, at tá ið tað kemur til pedofilar, látast nógvir smásteinar at vera ljósir, men vísa seg allatíðina at hava verið reyðir; ella eru reyðir, men eru tó óhoyrt góðir at láta sum um, teir eru ljósir.

Hevði tað ikki verið fyri tí, at ætlanin var so skaðasom og skitbýtt, hevði eg verið í skellilátri og valt konjakkin framum knappaborðið. Hesi infantilu Facebook-fólk, ella bólkur, ið vit leyst vilja koma barnalokkarum til lívs, liva sín veruleika ígjøgnum eina linsu ella skýggja heldur enn at liva veruleikan, ið til tíðir, jú, er farligur. Soleiðis er lívið, hvussu tit nú enn lóggeva, kanna og spilla møguligar barnamisbrúkarir

út. Verðin verður ikki tryggari av hesum, tí júst sum við talufrælsi, har tað er betri at loyva ófittum meiningum, at hava tær uppiundir ljósinum, loysa vit apsalutt onki við at kanna og banna okkum ígjøgnum ein trupulleika, ið forrestin tykist dekan yvireksponeraður og pillfullur av Dickensianskari vanlukku-profeti. Børnini verða á ongan hátt tryggari av hesum.

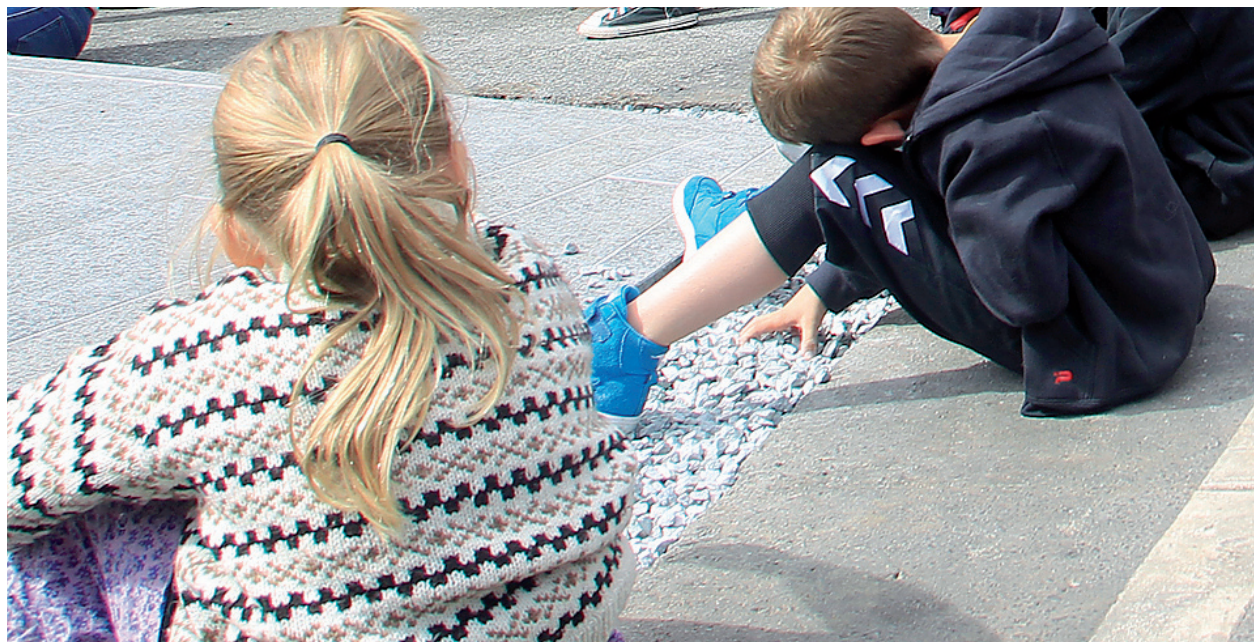
Effinett sum við KRIS og “Í menn-

í hvørtfall ikki ein forbannaður pedofil. Og tí havi eg tað feitt. Yvir og út, Knút!”

Ein endurbót fyri samvitskubit, ein viðurkenning-lite av ikki at ‘sláa til’, sum uppá onkran máta, bara onkursvegna, skal linnast. Hvat gert tú so, jú, tú finnur onkran, ið er verri enn tú sjálvur. Ella, uppaftur betri, onkran, tú bumbusikkurt veit, øll onnur eisini halda, ikki bara er verri enn tú, men er ein fucking óblandað skandala. Og tað er iva-

yvirvardu gullklumpum. Altso, ein sólarklár leinkja, vísa so royndir úr Englandi.

Tað ljóðar kanska eitt sindur avskeplað at føra fram, men flestallir pedofilar hava moral. Nógvir teirra viðurkenna sítt brot og ætla sær at halda seg frá børnum; og nógvir klára eisini at tempra sína ómoralsku “girnd”. Men líkindini fyri succes er í tann mun treytað av hvussu vitonnur fara við teimum;

iskjum góður tokki”, kanst tú ikki annað enn gruna um eginliga motivið hjá okkara pedofili-fikseraðu Facebook-mammum. Hesin desperati tørvur á at systematiskt distansera seg frá pedofilum, hugsu eg, hevur minst líka nógv við seg sjálvan sum við pedofilin og pedofili at gera.

Vissuliga, vit skulu øll vamlast av slíkum ógerningum, men tað, at lista og krossfesta onkran, ið betrivitandi Facebookarar meina seg vita, eru pedofilar, er at spennast broddin. Hetta, eri eg bangin fyri, handlar ikki um at verja síni og annara børn, men at fortelja sær sjálvum, at “tað kann gott vera, at onnur og eg halda, at eg sokki sum foreldur, at míni børn eru ófólklig og óvand, at eg ikki gevi mær stundir at spyrja eftir, ikki altíð hvat tey hava gjørt ídag, men hvussu tey hava tað... ídag, men eg eri so

leyst ein lekkur kensla, hetta, at halda tað sama sum øll hini, hvussu ryggileyst og sjálvklistrandi konsekvensurin av hesum enn mátti verið.

At so sjálv revsingin skal vera harðari, iðan, tað eri eg við uppá. Yvirhøvur skal revsingin fyri ógvuslig brot upp, væl upp, soleiðis at hevndarkontraktin millum stat og borgara aftur fer at rúma ein legitimitet. Men um meiningin er, at pedofilar skulu útaftur, um kriminalforsorgin og hennara psykologar, psykiatarir, psykopatar og psykoterapeutar halda, at hesin kann lutfalsliga sikkurt slúsast út aftur í samfelagið, tá mugu eisini vit, maðurin á gøtuni, hansara komandi grannar, gera okkara part so at dømdir og leyslatnir barnamisbrúkarir fáa høvi at liva eitt sámuligt lív, sum so aftur ger tað tryggari hjá okkara

um vit klára at bera okkum nøkurlunda siviliserað at, so at skilja, at vit ikki harta og sverta teirra persón við eitthvørt høvi, heita á okkara lærunemmu útsølubørn at sproytumála “svín” á húsini ella blaka steinar eftir teimum ístaðin fyri at spæla hondbólt og fáa sær ein fólkaskikk.

Nei, tað er ikki neyðugt at klemma teir og drekka hipp-te við teimum framman fyri peisuna við Budda ovast á, men bjóða teimum við til kavarrudding á vegnum ístaðinfyri at blaka kavabløk eftir teimum, ella sláa tunnu, tá ið øll tey vaksnu kortini eru til staðar. Sum sagt, at viðkomandi ikki kennir seg totalt isoleraðan við null framtíðarvæðing, men heldur eitt viðursvet menniskjasligan, hevur víst seg at vera óvanliga úrsliðaríkt í eitt nú Englandi.